

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Girişimcilik Düzeylerinin ve Bu Düzeyleri Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Zekiye GÖKTEKİN
Gümüşhane Üniversitesi
zekiye.goktekin@gumushane.edu.tr
ORCID ID: 0000-0003-1666-6109

Ramazan ASLAN
Ardahan Üniversitesi
ramazan.att.aslan@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-5602-6379

Eyyüp YILDIZ
Gümüşhane Üniversitesi
yildizeyyup40@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-1160-9693

Araştırma Makalesi	DOI: 10.31592/aeusbed.907637
Geliş Tarihi: 01.04.2021	Revize Tarihi: 23.02.2022
	Kabul Tarihi: 20.07.2022

Atf Bilgisi

Göktekin, Z., Aslan, R. ve Yıldız, E. (2022). Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin girişimcilik düzeylerinin ve bu düzeyleri etkileyen faktörlerin belirlenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8 (2), 379-392.

ÖZ

Girişimcilik, istihdam yaratmanın merkezinde olması sebebiyle ekonomik büyüme sürecinin hayati bir unsurudur. Bu araştırmanın amacı, Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin ve bu düzeyleri etkileyen faktörlerin tespit edilmesidir. Araştırma, kesitsel tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi (AYAY), Sağlık Yönetimi (SY) ve Hemşirelik (HEM) bölümlerinde öğrenim gören tüm öğrenciler oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında anket yöntemi kullanılmış, kolayda örnekleme yöntemi seçilmiştir. Araştırmaya 290 (%70,4)'ı kadın, 122 (%29,6)'si erkek olmak üzere toplam 412 kişi katılmıştır. Verilerin analizinde non-parametrik testler kullanılmıştır. Çalışma kapsamındaki kamu istihdamı kısıtlı olan bölümlerdeki öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu, cinsiyetler arasında fark olmadığı, çocukluk dönemini il ve ilçe merkezinde geçiren bireylerin girişimcilik düzeylerinin çocukluk dönemini kırsalda geçirenlere göre daha yüksek olduğu, çalışma deneyimi olan bireylerin girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu, öğrenim gördüğü bölümü seven katılımcıların girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır. Bu bulgular doğrultusunda girişimcilik düzeyi düşük olan öğrencilerin bu düzeylerini arttırmaya yönelik eğitimsel ve teşvik edici faaliyetler yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, kamu istihdamı, sağlık bilimleri öğrencileri.

Determination of the Entrepreneurship Levels of the Faculty of Health Sciences Students and the Factors Affecting These Levels

ABSTRACT

Entrepreneurship is a vital element of the economic growth process because it is at the center of creating jobs. The aim of this research is to determine the entrepreneurship levels of the students studying at the Faculty of Health Sciences and the factors affecting these levels. The research was conducted in a cross-sectional survey model. The universe of the study consists of all students studying in the Emergency Aid and Disaster Management (EADM), Health Management (HM) and Nursing (Nurs) departments of Gümüşhane University Health Sciences Faculty. Questionnaire method was used for data collection and convenience sampling method was chosen. A total of 412 people, 290 (70.4%) females and 122 (29.6%) males, participated in the study. Non-parametric tests were used to analyse the data. It was found that the entrepreneurship levels of the students who liked the department they were studying were higher, the entrepreneurship levels of individuals who had working experience were higher, the entrepreneurship levels of individuals who grow up in provincial and district centres were higher than those who grow up in rural areas, no difference between genders, the entrepreneurship levels of students in departments with low public employment were higher. In line with these results, it is recommended to carry out educational and encouraging activities to increase these levels of students with low entrepreneurship levels.

Keywords: Entrepreneurship, public employment, health sciences students.

Giriş

Girişimciliğin birçok disiplinde birbirinden farklı tanımları bulunmaktadır. Ancak bu tanımların işaret ettiği ortak noktalar göz önüne alındığında, girişimcilik, “risk alma, büyüme odaklı ve kâr amaçlı bir işletme kurma ve sürdürme motivasyonu” olarak tanımlanmıştır (Sikalieh, Mokaya ve Namusonge, 2012).

Girişimciliğin, istihdam yaratmanın merkezinde olması sebebiyle ekonomik büyüme sürecinin hayati bir unsuru olduğu uzun zamandır bilinmektedir (International Labour Organization [ILO], 2002; Shapiro, 2014). Öyle ki Schumpeter (1982), girişimciyi “sanayinin kaptanı (Captain of industry)” olarak ifade etmiştir. Ayrıca, son 10-15 yılda güçlü bir ekonomik büyüme gösteren Gana'nın, 1991-2005 yılları arasında yoksulluk oranını yarıya düşürmesi, kamu istihdamının azalmasıyla küçük firmalarda istihdamın artmasına (girişimciliğe) bağlanmıştır (Nsawah-Nuamah, Teal ve Awoonor-Williams, 2012). Buna karşın iş gücünü oluşturan grup çoğunlukla, yetersiz başlangıç fonu, olası başarısız girişimcilik, düşük kazanç ve sosyal statü, çok fazla çalışmayı gerektirmesi gibi nedenlerden ötürü girişimciliğe yönelmek yerine kamuda istihdam edilmek istemektedir (Henderson ve Robertson, 2000; Karabulut, 2009).

Gelişmiş ülkelerde yüksek maaşlı istihdam oranı yüksek, serbest meslekle geçinenlerin oranı düşük iken, gelişmekte olan ülkeler tam tersi bir tablo sergilemektedir (Gollin, 2008). Ancak gelişmekte olan ülkelerde, iş gücünün sadece küçük bir kısmı maaşlı işlerde istihdam edilmektedir, iş gücünün büyük bir kısmı serbest meslek sahibidir (şahsi istihdam/girişimci) ve bu oran son yıllarda artmıştır (Gindling ve Newhouse, 2014). Bu artış girişimciliğin, bireylere problem çözme becerisi, özgüven, yaratıcılık gibi bireysel kazanımlar sağlaması vasıtası ile bireysel ekonomik özgürlük ve iş alanı yaratarak ekonomiye katkıda bulunma imkânı sağlaması ile ilişkilendirilmektedir (Nchu, Tengeh, Hassan ve Iwu, 2017). Yine bu artışın sebebinin başarılı girişimciliği destekleme imkânlarının artması (çekici faktör) veya sınırlı kamu istihdamına karşı gelişen bir refleks (itici faktör) olabileceği düşünülmektedir (Falco ve Haywood, 2016). Çekici ve itici faktörler olarak ifade edilen faktörler girişimcilik motivasyonları ifadesiyle karşımıza çıkmaktadır. Girişimcilik her zaman fırsat olarak değerlendirilmemekte, bazen son tercih, yaşamını sürdürebilmenin tek yolu, zorunluluk nedeniyle de tercih edilebilmektedir ki bu oran Küresel Girişimcilik Raporu'nda %97 olarak ifade edilmiştir (Deli, 2011; Global Entrepreneurship Monitor, 2004; Serviere, 2010). Bu bilgiler ışığında, kamu istihdamı ile girişimcilik arasındaki ilişkinin ortaya konulması önem arz etmektedir.

Bir üniversitenin sunduğu eğitim, çoğunlukla öğrencilerin kariyer seçimini etkilediğinden, üniversiteler gelecekteki girişimcilerin potansiyel kaynakları olarak görülmektedir (Turker ve Sönmez, 2009). Bununla birlikte bölümlerin oluşturduğu iş imkanları ile girişimcilik düzeyleri arasında bir ilişki olduğu da bilinmektedir (Aydın, Erdoğan, Yurdakul ve Eker, 2013). Bu sebeplerle sağlık bilimleri alanında kamuda istihdamı olan bölümler ile istihdamı olmayan bölümlerde okuyan öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin ve bu düzeyleri etkileyen faktörlerin belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmüştür. Sağlık bilimleri alanında eğitim veren ve kamu istihdamı açısından gösterdikleri farklılıklar bakımından Acil Yardım ve Afet Yönetimi (AYAY), Sağlık Yönetimi (SY) ve Hemşirelik (HEM) bölümlerinin incelenmesinin uygun olacağı düşünülmüştür. 2019 ve/ya 2020 yılları arasındaki KPSS atama durumları ve çeşitli araştırmacıların aşağıda yer alan tespitlerine göre, göreceli olarak SY Bölümünün düşük, AYAY Bölümünün orta, HEM Bölümünün yüksek kamu istihdamına sahip bir profil çizdiği görülmektedir.

SY Bölümü 1963'te kurulmuş, 2014'te meslek tanımı yapılmış, 2017 yılı itibariyle 12.800 mezunu olan ve alan ile ilgili gelişmeler istihdam politikalarına yansımadığından mezunları alan dışı mesleklerde veya akademiye çalışan bir bölümdür (Biçer, İlman ve Ekiz, 2018; Köse Ünal ve Aydoğan, 2018). 2020 yılı KPSS atamalarında “Sağlık Yönetimi Bölümü mezunu olmak” şartıyla herhangi bir kadro açılmamıştır (Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi [ÖSYM], 2020).

AYAY Bölümü, 2004 yılında kurulmuş, resmi bir meslek tanımı olmamakla birlikte unvanı belirlenmiş, mezunları kısmen, alan içi mesleklerde ve akademiye görev alan ve son yıllarda kamu

sektöründe istihdam edilme oranının arttığı gözlemlenen bir bölümdür (Acil Yardım ve Afet Yöneticileri Derneği [AYAYDER], t.y.). 2019-2020 yılında “Acil Yardım ve Afet Yönetimi lisans programından mezun olmak” şartıyla 113 ARFF memurluğu, 5 enformasyon memurluğu ve 17 İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği Alanı öğretmenlik kadrosu açılmış ve bu kadrolara 67-87 KPSS puanı aralığındaki AYAY mezunlarının ataması yapılmıştır (AYAYDER, 2021; Koçak, Çalışkan, Aslan, Yazgan ve Kozyel, 2020).

Hemşirelik mesleğinin tarihi ülkemizde çok eskilere dayanmakta olup, hemşirelik eğitimi 1925 yılında açılan Kızılay Hemşire Okulu ile formal hale gelmiştir (Sağlık Bilimleri Üniversitesi, 2019). Daha sonraları Askeri Hemşire Okulu, Sağlık Koleji ve Sağlık Meslek Liseleriyle hemşire yetiştirilmeye devam edilmiştir. İlk mezunlarından itibaren istihdam oranları istikrarını korumaktadır. 2020 yılında lisans mezunu hemşireler için 26 bin 634 kadro açılmış ve atamalar 64-90 KPSS puanı aralığında yapılmıştır (ÖSYM, 2020).

Bu amaca yönelik aşağıda sıralanan hipotezler kurulmuştur:

H1- HEM Bölümü öğrencilerinin girişimcilik düzeyi SY ve AYAY Bölümü öğrencilerinden daha düşüktür.

H2- Kadınların girişimcilik düzeyi erkeklerden daha düşüktür.

H3- Bireyin doğduğu ve büyüdüğü yerleşim düzeyine göre girişimcilik düzeyi farklılık göstermektedir.

H4- Çalışma deneyimi olan bireylerin girişimcilik düzeyleri daha yüksektir.

H5- Akademik kariyer yapma düşüncesi olan katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha düşüktür.

H6- Orta veya iyi düzeyde yabancı dil bilen katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir.

H7- Öğrenim gördüğü bölümü seven katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir.

H8- Gelir düzeyi düşük olan katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir.

Yöntem

Bu bölümde, araştırma modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları, araştırmanın etik yönü, veri toplama yöntemi ve veri analizi açıklanmıştır.

Araştırma Modeli

Araştırma, öğrencilerin girişimcilik düzeylerini ve bu düzeyi etkileyen faktörleri belirleme boyutu ile tarama deseninde kesitsel türde yürütülmüştür.

Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi AYAY, SY ve HEM bölümlerinde öğrenim gören tüm öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın amacı doğrultusunda kamu istihdamı olmayan sağlık bölümü olarak SY Bölümü, kısmi kamu istihdamı olan bölüm olarak AYAY Bölümü ve düzenli kamu istihdamı olan bölüm olarak HEM Bölümü araştırmaya dâhil edilmiştir.

Araştırmada örnekleme yöntemi olarak olasılıksız örnekleme yöntemlerinden kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın ana evreni alt evrenlerden oluştuğundan her bir alt evrenin örnekleme büyüklüğü en az 30 olacak şekilde belirlenmiş ve ana evren için örnekleme büyüklüğü bu alt evren örneklemlerinin toplamından fazla olacak kadar katılımcıya ulaşılmaya çalışılmıştır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel 2016, s.97; Karagöz, 2016, s.284). Sonuç olarak toplamda 418 öğrenciye yüz yüze anket uygulanmış ve görüşülen öğrencilerden araştırmaya katılmayı reddeden olmamıştır. Kayıp verisi olan anketler elimine edilmiş ve tüm analizler 412 anket üzerinden yapılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Verilerin elde edilmesinde anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formu iki kısım halinde tasarlanmıştır. İlk kısımda literatür doğrultusunda hazırlanan “Bireysel Özellikler Formu” yer alırken ikinci kısımda Yılmaz ve Sünbül tarafından geliştirilen “Girişimcilik Ölçeği” yer almıştır (Yılmaz ve Sünbül, 2009). Araştırmada kullanılan ve 36 maddeden oluşan Girişimcilik Düzeyi Ölçeği'nin Cronbach's Alpha değeri 0,951 olarak tespit edilmiştir. Yılmaz ve Sünbül gerçekleştirdikleri faktör analizi doğrultusunda ölçeğin tek boyutlu olarak kullanılabileceğini belirtmişlerdir. Bu doğrultuda bu çalışmada da ölçek tek boyutlu olarak kullanılmıştır. Geliştiricilerin önerdiği şekilde katılımcıların ölçeğin her bir maddesine verdikleri cevapların sayısal değerleri toplanarak ölçek puanı hesaplanmıştır. Bu puan doğrultusunda elde edilen puanların girişimcilik düzeyi göstergeleri şu şekildedir:

- 36-64 puan çok düşük girişimcilik
- 65-92 puan düşük girişimcilik
- 93-123 puan orta düzeyde girişimcilik
- 124-151 puan yüksek girişimcilik
- 152-180 puan çok yüksek girişimcilik

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler IBM SPSS Statistics 22.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Örneklemin kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenmesi sebebiyle parametrik varsayımlardan olasılıklı örnekleme varsayımını ve normal dağılım varsayımını ihlal ettiği için çalışmada non-parametrik testler kullanılmıştır. Demografik verilerin gösteriminde yüzde ve frekans dağılımları verilmiştir. İkili karşılaştırmalar için Mann-Whitney U testi, çoklu karşılaştırmalar için Kruskal-Wallis H testi kullanılmıştır. Çoklu karşılaştırmalarda tespit edilen farklılığın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını tespit etmek amacıyla Bonferroni düzeltilmeli Mann Whitney U testi uygulanmıştır.

Araştırma Etiği

Kullanılan form ve ölçek için Gümüşhane Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan etik kurul onayı alınmıştır (Tarih:13/03/2019, Sayı: 95674917-108,99-E.9740). Kullanılan ölçek için ölçek geliştiricilerinden onay alınmıştır. Ayrıca verilerin toplandığı kurumdan yazılı onay alınmış, araştırmanın tüm aşamalarında etik kurallara uyulmuştur.

Bulgular

Tablo 1'e göre AYAY Bölümünden 136 (%33) kişiye, SY Bölümünden 137 (%33,3) kişiye, HEM Bölümünden 139 (%33,7) kişiye ulaşılmıştır. Araştırma katılımcılarının 290 (%70,4)'ü kadın, 122 (%29,6)'ü erkektir. Öğrencilerin 334 (%81,1)'ünün ailesi il veya ilçe merkezinde yaşarken 78 (%18,9)'inin ailesi köy veya kasabada yaşamaktadır. Öğrencilerin 209 (%50,7)'ünün çalışma deneyimi var iken 203 (%49,3)'ünün çalışma deneyimi yoktur. Katılımcıların 281 (%68,2)'ü akademik kariyer yapmayı düşündüğünü belirtirken 131 (%31,8)'ü akademik kariyer yapmayı düşünmediğini belirtmiştir. Katılımcıların %56,8 (234)'i bir girişimcilik fikri olduğunu ve %46,8 (193)'i orta veya iyi düzeyde yabancı dil bildiğini belirtmiştir. Öğrencilerin 355 (%84,2)'si okuduğu bölümü sevdiğini belirtmiştir. Ağırlıklı Genel Not Ortalaması (AGNO)'nu belirten 412 öğrencinin AGNO medyan değeri 2,86 (Q1=2,55, Q3=3,14) olarak saptanmıştır. Bireysel gelir düzeyi sorulduğunda katılımcıların %54,6 (225)'si orta, %23,8 (98)'i kötü, %11,4 (47)'ü çok kötü ve %10,2 (42)'si ekonomik durumunun iyi olduğunu belirtmiştir.

Tablo 1
Katılımcıların Girişimcilik ile İlgili Bireysel Özellikleri (f=412)

Değişken	f	%	Değişken	f	%
Cinsiyet			Yerleşim düzeyi		
Kadın	290	70,4	İl-İlçe Merkezi (Kentsel)	334	81,1
Erkek	122	29,6	Kasaba- Köy (Kırsal)	78	18,9
Çalışma deneyimi			Orta veya iyi düzeyde yabancı dil bilme düzeyi		
Var	209	50,7	Biliyor	193	46,8
Yok	203	49,3	Bilmiyor	219	53,2
Akademik kariyer düşüncesi			KPSS'ye girme düşüncesi		
Evet	281	68,2	Evet	351	85,2
Hayır	131	31,8	Hayır	61	14,8
Bölümünü sevme durumu			Girişimcilik fikri		
Evet	348	84,5	Var	234	56,8
Hayır	64	15,5	Yok	178	43,2
AGNO			Bireysel gelir düzeyi		
2,50 altı	101	24,5	Çok Kötü	47	11,4
2,50-3,00 arası	168	40,8	Kötü	98	23,8
3,00-3,50 arası	105	25,5	Orta	225	54,6
3,50 ve üstü	38	9,2	İyi	42	10,2
Toplam	412	100	Toplam	412	100

f: Frekans, %: Yüzde

Bölgelere göre girişimcilik puanları (medyan değerleri) sırasıyla AYAY için 142, SY için 142 HEM için 130 ve fakülte geneli için 138 olarak saptanmıştır. Bu veriler ışığında tüm fakülte geneli ve bölümler için katılımcıların girişimciliklerinin ölçek puanlamasına göre yüksek düzeyde olduğunu söylenebilir. Ayrıca ölçek maddeleri içerisinde ortalaması en yüksek madde (Ort: 4,13, SS:0,924) “Görevimin son derece zor olduğu zamanlarda elimden gelenin en iyisini yaparım.”, en düşük madde (Ort:3,27, SS:1,031) ise “Kendi işimi kurabilirim.” maddesi olmuştur.

Katılımcıların girişimcilik düzeylerinin öğrenim gördükleri bölüme göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal-Wallis testine göre bölümler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($X^2_{(2)}=40,920$, $p<0,05$). Farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için Bonferroni düzeltilmeli Mann-Whitney U testleri yapılmış ve sonuç olarak AYAY ve HEM Bölümü öğrencilerinin ($U=5495,5$, $p<0,016$) ve SY ve HEM Bölümü öğrencilerinin ($U=6185$, $p<0,016$) girişimcilik düzeyleri ile arasında istatistiksel açıdan bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Yani AYAY ve SY Bölümü öğrencilerinin girişimcilik düzeyleri HEM Bölümü öğrencilerine göre anlamlı düzeyde daha yüksektir (Tablo 2).

Tablo 2’de yer alan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin AGNO’ya göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal-Wallis testine göre AGNO grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($X^2_{(3)}=15,254$, $p<0,05$). Farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için Bonferroni düzeltilmeli Mann-Whitney U testleri yapılmış ve sonuç olarak AGNO’su 2,50 altı ile 3,00 ve 3,50 arasında olan öğrenciler ($U=4438$, $p<0,012$), 2,50-3,00 ile 3,00-3,50 arasında olan öğrenciler ($U=6514,5$, $p<0,012$) ve 2,50-3,00 ile 3,50 ve üstü olan öğrencilerin ($U=2378$, $p<0,012$) girişimcilik düzeyleri arasında anlamlı bir fark gözlenmiştir. Sıra ortalamalarına bakıldığında AGNO’lara göre girişimcilik düzeyi en yüksek olan grubun 3,50 ve üstü AGNO’ya sahip olan öğrenci grubu olduğu anlaşılmaktadır.

Katılımcıların girişimcilik düzeylerinin bireysel gelir düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal-Wallis testine göre gelir grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($X^2_{(3)}=20,316$, $p<0,05$). Farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için Bonferroni düzeltilmeli Mann-Whitney U testleri

yapılmış ve farklılığın gelir düzeyini çok kötü olarak ifade eden öğrenciler ile kötü olarak ifade eden öğrenciler ($U=1690$, $p<0,012$), gelir düzeyini çok kötü olarak ifade eden öğrenciler ile orta olarak ifade eden öğrenciler ($U=3946$, $p<0,012$), gelir düzeyini kötü olarak ifade eden öğrenciler ile iyi olarak ifade eden öğrenciler ($U=1305,5$, $p<0,012$) ve gelir düzeyini orta olarak ifade eden öğrenciler ile iyi olarak ifade eden öğrencilerden ($U=3017$, $p<0,012$) kaynaklandığı tespit edilmiştir (Tablo 2). Gelir durumuna göre girişimcilik düzeyi karşılaştırıldığında gelir durumu iyi ve çok kötü durumda olan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin kötü ve orta gelir düzeyine sahip katılımcılardan daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Tablo 2

Katılımcıların Demografik Değişkenlerinin "Girişimcilik Düzeyi" Değişkenine Göre Farklılığını Test Etmek İçin Kruskal-Wallis Test Sonuçları (f= 412)

Değişkenler	Girişimcilik Düzeyi					
	f	S.Ort.	sd	X ²	p	Anlamlı Fark*
Bölüm						
(1) AYAY	136	236,26				
(2) SY	137	230,19	2	40,920	0,00	3 ile 1,2
(3) HEM	139	154,03				
AGNO						
(1) 2,50 altı	101	201,23				
(2) 2,50-3,00 arası	168	184,11	3	15,254	0,00	1-3
(3) 3,00-3,50 arası	105	235,76				2-3
(4) 3,50 ve üstü	38	238,66				2-4
Bireysel Gelir Düzeyi						
(1) Çok Kötü	47	247,27				1-2
(2) Kötü	98	190,43	3	20,316	0,00	1-3
(3) Orta	225	193,88				2-4
(4) İyi	42	266,00				3-4

f: Frekans, **S.Ort.:** Sıra Ortalaması, **X²:** Kruskal-Wallis H Testi, **p:** Anlamlılık Düzeyi

*4'lü gruplar için anlamlılık düzeyi $0,05/4=0,012$, 3'lü gruplar için anlamlılık düzeyi $0,05/3=0,016$.

Tablo 3'te yer alan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin; yerleşim düzeyine ($U=10840,5$, $p<0,05$), çalışma deneyiminin varlığına ($U=17291,5$, $p<0,05$), akademik kariyer düşüncesinin olma durumuna ($U=13768$, $p<0,05$), orta veya iyi düzeyde yabancı dil bilme durumuna ($U=18024$, $p<0,05$), öğrenim gördüğü bölümü sevdiğini belirtme durumuna ($U=9132$, $p<0,05$) ve girişimcilik fikrinin var olma durumuna ($U=15082$, $p<0,05$) göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney U testlerine göre gruplar arasında istatistiksel olarak bir fark olduğu tespit edilmiştir. Daha açık bir ifadeyle; çocukluk dönemini il veya ilçe merkezinde geçiren katılımcılar çocukluk dönemini kırsalda geçiren katılımcılara göre, çalışma deneyimi bulunan katılımcılar çalışma deneyimi bulunmayan katılımcılara göre, öğrenim gördüğü bölümü sevdiğini belirten öğrenciler öğrenim gördüğü bölümü sevmediğini belirten öğrencilere göre ve girişimcilik fikri olan katılımcılar girişimcilik fikri olmayan katılımcılara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek girişimcilik düzeyine sahiptir.

Katılımcıların girişimcilik düzeylerinin cinsiyete ($U=17565$, $p>0,05$) ve KPSS'ye girme düşüncesine göre ($U=9891$, $p>0,05$) farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Mann Whitney U testine göre istatistiksel olarak bir fark yoktur (Tablo 3).

Tablo 3

Katılımcıların Demografik Değişkenlerinin “Girişimcilik Düzeyi” Değişkenine Göre Farklılığını Test Etmek İçin Mann-Whitney U Testi Sonuçları (f= 412)

Değişkenler	Girişimcilik Düzeyi				
	f	S.Ort.	S.Top.	U	p
Cinsiyet					
Kadın	290	206,93	60010,0	17565,0	0,910
Erkek	122	205,48	25068,0		
Yerleşim Düzeyi					
İl-İlçe Merkezi (Kentsel)	334	213,04	71156,5	10840,5	0,021
Köy-Kasaba (Kırsal)	78	178,48	13921,5		
Çalışma Deneyimi					
Var	209	225,27	47080,5	17291,5	0,001
Yok	203	187,18	37997,5		
Akademik Kariyer Düşüncesi					
Evet	281	223,00	62664,0	13768,0	0,000
Hayır	131	171,10	22414,0		
KPSS’ye Girme Düşüncesi					
Evet	351	208,82	73296,0	9891,0	0,343
Hayır	61	193,15	11782,0		
Orta veya İyi Düzeyde Yabancı Dil					
Biliyor	193	222,61	42964,0	18024,0	0,010
Bilmiyor	219	192,30	42114,0		
Öğrenim Gördüğü Bölüme Sevgi					
Seviyor	348	212,26	73866,0	9132,0	0,022
Sevmiyor	64	175,19	11212,0		
Girişimcilik Fikri					
Var	234	231,05	54065,0	15082,0	0,000
Yok	178	174,23	31013,0		

f: Frekans, **S.Ort.:** Sıra Ortalaması, **S.Top.:** Sıra Toplamı **U:** Mann-Whitney U Testi, **p:** Anlamlılık Düzeyi

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Girişimcilik düzeyi en yüksek bölümlerin AYAY ve SY Bölümü, en düşük bölümün ise HEM Bölümü olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular ışığında ilk hipotezin doğru olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışma kapsamında ele alınan bölümlerin son yıllardaki KPSS atama durumları ve alan araştırmacılarının tespitlerine göre kamu istihdamı kısıtlı olan AYAY Bölümü ve kamu istihdamı olmayan SY Bölümünün girişimcilik düzeyi HEM Bölümüne göre anlamlı şekilde daha yüksektir. Bu durumun sebebi girişimciliğin her zaman ‘fırsat’ olarak görülmediği, ‘son tercih’ olarak da görülebildiği gerçeğiyle örtüşmektedir. Nitekim girişimciliğin bu yönü birçok araştırmaya konu olmuş, Serviere tarafından “Zorunlu Girişim için Girişim Başlatma Kararı Modeli” geliştirilmiştir (Deli, 2011; Fayolle, 2011; Kansikas, 2007; Serviere, 2010). Modelde bireysel özellikler ve sosyo-ekonomik çevre durumunun memnuniyetsizliğe yol açmak suretiyle kişiyi bireysel girişimcilikğe ittiği açıklanmaktadır. Yani bazı durumlarda birey girişimci olmayı istememiş, hayatını devam ettirebilmek için girişimci olmak zorunda kalmıştır denilebilir.

Cinsiyetler arasında girişimcilik bakımından bir fark saptanmamıştır. Günümüz dünyasında her geçen dakika cinsiyet eşitsizliğini önlemeye yönelik çalışmalar yürütülmektedir. Bu durum özellikle gelişmekte olan ve gelişmiş ülkelerde daha önce cinsiyetler arasında var olan birçok farkı ortadan kaldırmaktadır. Fark saptanmamasının sebebi olarak toplumsal cinsiyet rollerindeki sınırların her geçen gün biraz daha yumuşaması ve içinde bulunduğumuz yüzyılda kadınların çalışma hayatında daha fazla bulunma olanaklarının artmış olmasıyla açıklanabilir (Özyılmaz, 2016; Yetim, 2002).

Çocukluk dönemini il veya ilçe merkezinde geçiren katılımcıların çocukluk dönemini kırsalda geçiren katılımcılara göre daha yüksek girişimcilik düzeyine sahip olduğuna yönelik benzer sonuca ulaşan çalışmalar mevcuttur. Bu durumun kent düzeyindeki yerleşim yerlerinde küçük girişimler dahi

olsa girişimcilik faaliyetinde bulunmanın daha olası ve imkânların daha fazla olmasıyla açıklanabileceği düşünülmektedir (Akçakanat, Mücevher ve Çarıkçı, 2014; Korkmaz, 2012).

Çalışma deneyimi bulunan katılımcıların girişimcilik puanı deneyimi bulunmayan katılımcılara göre anlamlı şekilde daha yüksektir. Önceki çalışmalarda çalışma deneyiminin girişimcilik eğilimini ve düzeyini artırdığı ifade edilmiştir (Akçakanat, Mücevher ve Çarıkçı, 2014; Şeşen ve Basım, 2012). Bu durumun çalışma deneyiminin girişimciliğe atfedilen risk ve belirsizlik ile ilgili kaygı ve stresi azaltmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Akademik kariyer düşüncesi olan katılımcı oranının tüm bölümler bazında yüksek olması, yetersiz istihdamdan dolayı, öğrenciler için bir çıkar yol olmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Bölümler arasında akademik kariyer yapmayı düşünen öğrenci oranı en fazla AYAY Bölümündedir. Bu durum Gümüşhane Üniversitesi bünyesinde AYAY Bölümü için hem yüksek lisans hem doktora programı imkânının bulunmasının öğrencilerin lisansüstü eğitim ve akademik kariyer konusundaki farkındalık düzeylerini arttırması ile ilişkilendirilebilir (Gümüşhane Üniversitesi, 2019). Akademik kariyer birçok engel barındıran ve oldukça uzun bir süreçtir. Bu sürece girmeyi göze alabilmek için bazı girişimcilik özelliklerine de ihtiyaç vardır. Aynı zamanda inisiyatif alabilen girişimci katılımcılar kendilerine mesleki olarak birçok alternatif üretmektedirler. Akademik kariyer de bu alternatiflerin başlıcalarındandır. Orta veya iyi derecede bir yabancı dil bildiğini belirten katılımcıların girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olması da aynı sebeplerle açıklanabilir. Günümüzde yabancı dil, kamu sektöründe olmasa da özel sektördeki birçok iş kolunda zorunlu denebilecek düzeydedir. Bu sebeple girişimcilik özellikleri taşıyan öğrenciler yabancı dil bilgilerini arttırarak kendilerine daha geniş iş alanları oluşturmayı amaçlamaktadırlar.

Bölüm sevgisi ile ilgili oranlara bakıldığında bölümünü sevdiğini belirten öğrenci sayısı en çok AYAY Bölümündedir. Bu durum AYAY Bölümü müfredatında acil yardım ve afet yönetimi kavramları çerçevesinde tatbikat, eğitim, ralli, ekip oyunları vb. gibi birçok saha uygulamasının olması ile ilişkilendirilebilir. Zira AYAY Bölümü öğrencilerinin hayat kurtarma, eğitim verme gibi uygulamalar yoluyla toplumsal fayda sağlama hazzından ötürü örgütsel bağlılık geliştirme düzeyinin ve dolayısıyla öğrenimini gördükleri alanla ilişkili tatmin düzeylerinin yüksek olduğu düşünülmüştür (Demir, Birol ve Aydın, 2018). Okuduğu bölümü sevdiğini belirten öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır. Sevgi, örgütsel motivasyon ve bağlılık ile ilişkilendirilen değer kavramlarından biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Örgütsel bağlılığın iş tatmini ve performansı üzerine olumlu etkileri olduğu ve örgüt hedeflerini gerçekleştirme yolunda kritik öneme sahip olması nedeniyle örgütlerin örgütsel bağlılık düzeyini artırma çabası içerisinde oldukları ifade edilmektedir (Bayram, 2005; Vurgun ve Öztop, 2011). Bu bağlamda, paydaşı olduğu örgüte sevgi duyma, bağlı hissetme duygusunun bireylerin motivasyonunu artırdığı ve girişimcilik düzeyini, risk alma, karar alma davranışlarını olumlu yönde etkilediği düşünülmektedir.

Girişimcilik fikri olan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır ve bu sonuç, girişimcilik niyetinin girişimcilik düzeyini artırmasıyla açıklanabilir niteliktedir (Şeşen ve Basım, 2012; Turker ve Sönmez, 2009). Katılımcıların büyük çoğunluğu KPSS'ye girmeyi düşündüğünü belirtmiştir. Bu oranın yüksek olması şaşırtıcı değildir, nitekim sabit bir gelir sunması, geleceğe yönelik belirsizliği iyi düzeyde azaltması ve devlet güvencesi altında olması nedeniyle iş kaygısını oldukça düşüren kamu istihdamında şansını deneme oranı ülkemizde oldukça yüksektir (Çiçek ve Durna, 2012). Öyle ki ÖSYM verilerine göre 2020 yılında Lisans KPSS'ye başvuran aday sayısı 1.398.728'dir (ÖSYM, 2020). KPSS sınavına girme durumuna göre girişimcilik düzeyleri arasında bir fark saptanmamıştır. Ülkemizde kamu sektörü çalışmanı olmak neredeyse herkes için ilk alternatif olmaktadır. Bu sebeple her bir öğrenci KPSS sınavına girerek bu alandaki şansını denemek istemektedir. Bu sebeple sınava girme durumu girişimcilik düzeyine göre farklılık göstermemektedir.

Gelir durumu iyi ve çok kötü durumda olan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin kötü ve orta gelir düzeyine sahip katılımcılardan daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ekonomik durumu çok kötü olan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin yüksek olma sebebi şartlardan duyulan memnuniyetsizlik ve diğer bir deyişle girişimciliğin 'son tercih' olarak görülmesi olabilir (Serviere,

2010). Gelir durumu iyi olan katılımcıların ise ellerindeki imkânların fazla olması sebebiyle girişimcilik düzeylerinin yüksek olması muhtemeldir (Arslan, 2002; Çelik, İnce ve Bozyiğit, 2014).

AGNO'su yüksek olan öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Akademik başarı düzeyi yüksek olan öğrencilerin hayata olumlu baktıkları ve başarılı olacaklarına inandıkları literatürde yer etmiştir (Üngüren ve Ehtiyar, 2009). Buna ek olarak, kişilik özelliklerinin girişimcilik niyeti ile doğrudan ilişkili olduğu ve başarı ihtiyacının, girişimcilik için gerekli kişilik özelliklerinden biri olduğu ifade edilmiştir (Doğaner ve Altunoğlu, 2010; Şeşen ve Basım, 2012). Bu nedenlerle söz konusu sonuç şaşırtıcı değildir.

Araştırmada elde edilen sonuçlar şu şekilde sıralanabilir;

- HEM Bölümü öğrencilerinin girişimcilik düzeyi SY ve AYAY Bölümü öğrencilerinden daha düşüktür. H1 hipotezi kabul edilmiştir.
- Toplumsal cinsiyet rollerinden ötürü kadınların girişimcilik düzeylerinin daha düşük çıkacağı düşünülmüştür ancak araştırma sonucunda cinsiyetler arasında fark olmadığı tespit edilmiştir. H2 hipotezi reddedilmiştir.
- Bireyin doğduğu ve büyüdüğü yerleşim düzeyine göre girişimcilik düzeyi farklılık göstermektedir. Çocukluk dönemini il ve ilçe merkezinde geçiren bireylerin girişimcilik düzeyleri çocukluk dönemini kırsalda geçirenlere göre daha yüksektir. H3 hipotezi kabul edilmiştir.
- Çalışma deneyimi olan bireylerin girişimcilik düzeyleri daha yüksektir. H4 hipotezi kabul edilmiştir.
- Akademik kariyer yapma düşüncesi olan katılımcıların girişimcilik düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır. H5 hipotezi reddedilmiştir.
- Orta veya iyi düzeyde yabancı dil bildiğini belirten katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir. H6 hipotezi kabul edilmiştir.
- Öğrenim gördüğü bölümü seven katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir. H7 hipotezi kabul edilmiştir.
- Gelir düzeyi düşük olan katılımcıların girişimcilik düzeyleri daha yüksektir. H8 hipotezi kabul edilmiştir.

Bu sonuçlar doğrultusunda, girişimcilik düzeyi görece daha düşük olan öğrencilerin girişimcilik düzeyinin yükseltilmesi amacıyla kamu istihdamı yüksek olan bölümlerde de bu amaca yönelik eğitici faaliyetler gerçekleştirilmesi, kırsal alanda yetişmiş bireylere yönelik özel programlar geliştirilmesi, çalışma deneyiminin teşvik edilmesi, yabancı dil öğreniminin teşvik edilmesi ve kurumsal/bölümsel bağlılığı arttıran faaliyetler yapılması önerilmektedir.

Araştırmacıların Katkı Oranı

Bu makaleye üç yazarın da eşit oranda katkısı vardır.

Çıkar Çatışması

Bu çalışmada çıkar çatışması oluşturacak bir husus yoktur.

Kaynaklar

Acil Yardım ve Afet Yöneticileri Derneği (2021). 2019-2020 yılı faaliyet raporu. <http://dosya.ayayder.org/2019-2020-AYAYDER-Faaliyet-Raporu.pdf> adresinden 13.03.2021 tarihinde erişilmiştir.

Acil Yardım ve Afet Yöneticileri Derneği. (t.y.). Acil yardım ve afet yöneticisi kimdir? <http://ayayder.org/> adresinden 13.04.2019 tarihinde erişilmiştir.

- Akçakanat, T., Mücevher, M. H. ve Çarıkçı, İ. H. (2014). Sözel, sayısal ve eşit ağırlık bölümlerinde okuyan üniversite öğrencilerinin girişimcilik eğilimlerinin bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi: SDÜ örneği. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(2), 137–153.
- Arslan, K. (2002). Üniversiteli gençlerde mesleki tercihler ve girişimcilik eğilimleri. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 6, 1–11.
- Aydın, M., Erdoğan, S., Yurdakul, M. and Eker, A. (2013). The hopelessness level of the students of school of health and medical vocational high school. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 4(1), 1-6.
- Bayram, L. (2005). Yönetimde yeni bir paradigma: Örgütsel bağlılık. *Sayıştay Dergisi*, 59, 125–139.
- Biçer, E. B., Ilıman, E. ve Ekiz, T. (2018). Sağlık Yönetimi mezunlarının özyeterliliklerinin istihdam durumuna etkisi. *Electronic Journal of Social Sciences*, 17(68), 1619–1635.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2016). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Pegem Akademi.
- Çelik, A., İnce, M. ve Bozyiğit, S. (2014). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik niyetlerini etkileyen ailesel faktörleri belirlemeye yönelik bir çalışma. *Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 7(4), 113–123.
- Çiçek, R. ve Durna, U. (2012). Meslek idealleri ve girişimcilik niyetleri/professional ideals and entrepreneurial intentions. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(17), 17–31.
- Deli, F. (2011). Opportunity and necessity entrepreneurship: Local unemployment and the small firm effect. *Journal of Management Policy and Practice*, 12(4), 38–57.
- Demir, M., Birol, S. Ş. ve Aydın, E. (2018). Arama Kurtarma Teşkilatı (AKUT) gönüllülerinin serbest zaman tatmin düzeyleri. *Journal of International Social Research*, 11(61), 1274–1282.
- Doğaner, M. ve Altunoğlu, A. E. (2010). Adnan Menderes Üniversitesi Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 103–110.
- Falco, P. and Haywood, L. (2016). Entrepreneurship versus joblessness: Explaining the rise in self-employment. *Journal of Development Economics*, 118, 245–265.
- Fayolle, A. (2011). Necessity entrepreneurship and job insecurity: The hidden face of entrepreneurship. *International Journal of e-Entrepreneurship and Innovation (IJEEI)*, 2(3), 1–10.
- Gindling, T. H. and Newhouse, D. (2014). Self-employment in the developing world. *World Development*, 56, 313–331.
- Global Entrepreneurship Monitor (GEM). (2004). GEM 2004 Global report. Retrieved from <https://www.gemconsortium.org/report/gem-2004-global-report> in 13.04.2019.
- Gollin, D. (2008). Nobody's business but my own: Self-employment and small enterprise in economic development. *Journal of Monetary Economics*, 55(2), 219–233.
- Gümüşhane Üniversitesi. (2019). Sosyal bilimler enstitüsü yüksek lisans ve doktora programları. <https://sbe.gumushane.edu.tr/tr/> adresinden 13.04.2019 tarihinde erişilmiştir.

- Henderson, R. and Robertson, M. (2000). Who wants to be an entrepreneur? Young adult attitudes to entrepreneurship as a career. *Career Development International*, 5(6), 279–287.
- International Labour Organization (ILO). (2002). Decent work and the informal economy. <http://www.ilo.org/public/english/standards/relm/ilc/ilc90/pdf/rep-vi.pdf>. Retrieved from in 13.04.2019.
- Kansikas, J. (2007). Disguised employment-the nature of forced entrepreneurship. *EJBO-Electronic Journal of Business Ethics and Organization Studies*, 12(2), 49–56.
- Karabulut, T. (2009). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik özelliklerini ve eğilimlerini belirlemeye yönelik bir araştırma. *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 26(1), 331–359.
- Karagöz, Y. (2016). *SPSS ve AMOS 23 Uygulamalı İstatistiksel Analizler*, Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Koçak, H., Çalışkan, C., Aslan, R., Yazgan, J. ve Kozyel, M. (2020). Acil yardım ve afet yönetimi bölümü tercih rehberi- 2020. <http://dosya.ayayder.org/AYAY-Tercih-Klavuzu.pdf> 13.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Korkmaz, O. (2012). Üniversite öğrencilerinin girişimcilik eğilimlerini belirlemeye yönelik bir araştırma: Bülent Ecevit Üniversitesi örneği. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 14(2), 209–226.
- Köse Ünal, A. ve Aydoğan, E. (2018). Kamu hastanelerindeki sağlık yöneticilerinin yetkinlikleri. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 10(3), 520–545.
- Nchu, R. M., Tengeh, R., Hassan, S. L. and Iwu, C. G. (2017). High school learner's interest and readiness to start a business: Evidence from South African schools. *WSEAS Transactions on Business and Economics*, 14, 1–12.
- Nsowah-Nuamah, N., Teal, F. and Awoonor-Williams, M. (2012). Jobs, skills, and incomes in Ghana: How was poverty halved? *Comparative Education*, 48(2), 231–248.
- Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM). (2020). Kamu personeli seçme sınavı 2020. <https://www.osym.gov.tr/TR,19205/2020.html> adresinden 13.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Özyılmaz, A. M. (2016). *Türkiye’de kadın girişimciliği ve girişimci kadınların karşılaştıkları sorunlar üzerine bir araştırma*. Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Nevşehir.
- Sağlık Bilimleri Üniversitesi. (2019). Hamidiye hemşirelik fakültesi tarihçe. <https://hemsirelik.sbu.edu.tr/GenelBilgiler/Tarihce> adresinden 13.04.2019 tarihinde erişilmiştir.
- Schumpeter, J. A. (1982). The theory of economic development: An inquiry into profits, capital, credit, interest, and the business cycle (1912/1934). *Transaction Publishers*, 1, 244.
- Serviere, L. (2010). Forced to entrepreneurship: Modeling the factors behind necessity entrepreneurship. *Journal of Business and Entrepreneurship*, 22(1), 37–53.
- Şeşen, H. ve Basım, N. (2012). Demografik faktörler ve kişiliğin girişimcilik niyetine etkisi: Spor bilimleri alanında öğrenim gören üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Ege Akademik Bakış*, 12, 21–28.

- Shapiro, A. F. (2014). Self-employment and business cycle persistence: Does the composition of employment matter for economic recoveries? *Journal of Economic Dynamics and Control*, 46, 200–218.
- Sikalieh, D., Mokaya, S. O. and Namusonge, M. (2012). The concept of entrepreneurship; in pursuit of a universally acceptable definition. *International Journal of Arts and Commerce*, 1(6), 128–135.
- Turker, D. and Sönmez, S. (2009). Which factors affect entrepreneurial intention of university students? *Journal of European Industrial Training*, 33(2), 142–159.
- Üngüren, E. ve Ehtiyar, R. (2009). Türk ve Alman öğrencilerin umutsuzluk düzeylerinin karşılaştırılması ve umutsuzluk düzeylerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi: Turizm eğitimi alan öğrenciler üzerinde bir araştırma. *Journal of Yasar University*, 4(14), 2093-2127.
- Vurgun, L. ve Öztop, S. (2011). Yönetim ve örgüt kültüründe değerlerin önemi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(3), 217–230.
- Yetim, N. (2002). Sosyal sermaye olarak kadın girişimciler: Mersin örneği. *Ege Akademik Bakış Dergisi*, 2(2), 79–92.
- Yılmaz, E. ve Sünbül, A. M. (2009). Üniversite öğrencilerine yönelik girişimcilik ölçeğinin geliştirilmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21, 195–203.

Extended Abstract

Introduction

Entrepreneurship is a vital element of the economic growth process because it is at the center of creating jobs. Since the education offered by a university mostly affects the career choice of students, universities are seen as potential resources for future entrepreneurs (Turker ve Sönmez, 2009). However, it is known that there is a relationship between the business opportunities created by the departments and the entrepreneurship levels (Aydın, Erdoğan, Yurdakul ve Eker, 2013). For these reasons, it is thought that it is important to determine the entrepreneurship levels of students studying in departments with employment and in departments without public employment in the field of health sciences and the factors affecting these levels. It was thought that it would be appropriate to examine the Emergency Aid and Disaster Management (EADM), Health Management (HM) and Nursing (Nurs) departments, which provide education in the field of health sciences and show differences in terms of public employment. The aim of this research is to determine the entrepreneurship levels of the students studying at the Faculty of Health Sciences and the factors affecting these levels. For this purpose, the hypotheses listed below have been formed:

- H1- The entrepreneurship level of Nurs students is lower than the students of HM and EADM.
- H2- The level of entrepreneurship of women is lower than that of men.
- H3- The level of entrepreneurship varies according to the city level in which the individual was born and grew up.
- H4- Individuals with working experience have higher levels of entrepreneurship.
- H5- Participants who plan to pursue an academic career have lower entrepreneurship levels.
- H6- Participants who speak a foreign language have a higher level of entrepreneurship.
- H7- Participants who love the department they study have higher entrepreneurship levels.
- H8- Participants with low income level have higher entrepreneurship levels.

Method

The research was conducted in a cross-sectional style in the survey design, with the dimension of determining the entrepreneurship levels of the students and the factors affecting this level. The universe of the study consists of all students studying in the EADM, HM and Nurs departments of Gümüşhane University Health Sciences Faculty. In line with the purpose of the study, the HM department of the non-public employment department, the department of EADM as the department with partial public employment and the Nurs department as the department with regular public employment were included in the study. Questionnaire method was used for data collection and convenience sampling method was chosen. A total of 412 people, 290 (70.4%) female and 122 (29.6%) male, participated in the study. Since the convenience sampling method violates the probabilistic sampling assumption and the normal distribution assumption, non-parametric tests were used in the study. Percentage and frequency distributions are given in the display of demographic data. Mann Whitney U test for paired comparisons, Kruskal Wallis H test for multiple comparisons and Spearman's correlation analysis for correlation analysis were used.

Findings

It was found that the entrepreneurship levels of the students who liked the department they were studying were higher, the entrepreneurship levels of individuals who had working experience were higher, the entrepreneurship levels of individuals who grow up in provincial and district centres were higher than those who grow up in rural areas, no difference between genders, the entrepreneurship levels of students in departments with low public employment were higher.

It has been determined that the department with the highest level of entrepreneurship is the HM department and the lowest is the Nurs department. When the entrepreneurship level is compared according to the income level, it has been determined that the entrepreneurship levels of the

participants with upper income and below or near poverty level income are higher than the participants with low and middle income levels. A positive significant relationship was found between Weighted GPA, which is an indicator of students' academic achievement, and entrepreneurship levels.

Conclusion, Discussion and Recommendations

There was no difference between the genders in terms of entrepreneurship. In today's world, studies are carried out to prevent gender inequality every minute. This situation eliminates many gender differences that existed before, especially in developing and developed countries. The reason for the lack of difference can be explained by the softening of the boundaries in gender roles day by day and the increasing opportunities of women in working life in the current century.

The entrepreneurship score of the participants with working experience is significantly higher than the participants without experience. This is thought to be due to the work experience reducing the anxiety and stress associated with the risk and uncertainty attributed to entrepreneurship.

The results obtained in the research can be listed as follows;

- The entrepreneurship level of Nurs students is lower than the students of HM and EADM. H1 hypothesis was accepted.

- It was thought that the entrepreneurship levels of women would be lower, but as a result of the research it was found that there was no difference between the genders. H2 hypothesis is rejected.

- The level of entrepreneurship varies according to the city level where the individual was born and grew up. The entrepreneurship levels of individuals who grow up in provincial and district centers are higher than those who grow up in rural areas. H3 hypothesis was accepted.

- Individuals with working experience have higher levels of entrepreneurship. H4 hypothesis was accepted.

- Participants who plan to pursue an academic career have higher entrepreneurship levels. H5 hypothesis was rejected.

- Participants who speak a foreign language have higher levels of entrepreneurship. H6 hypothesis was accepted.

- Participants who love the department they study have higher entrepreneurship levels. H7 hypothesis was accepted.

- Participants with low income levels have higher entrepreneurship levels. H8 hypothesis was accepted.

In line with these results, in order to increase the entrepreneurship level of students with relatively lower entrepreneurship levels, conducting educational activities for this purpose in departments with high public employment, developing special programs for individuals trained in rural areas, encouraging work experience, encouraging foreign language learning and activities that increase departmental commitment are recommended.